

Počeci

kolski list Srednje mješovite škole "Bratstvo - jedinstvo"

Mart 2015, Br.49

Godina

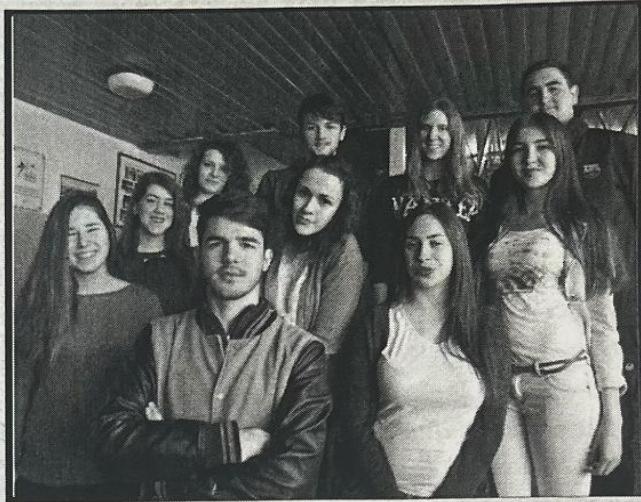

Begzić Damir IV₁

Čitaocima

Nije ova redakcija bila luda,
Da posle svog učenog truda,
Niko ništa ne pročita,
Da kroz časopis samo proskita!
Od ozbiljnog do šaljivog sadržaja,
Biće Vam zanimljivo do samoga kraja.

Redakcija

Ćetković Vojin
Sredojević Anja
Knežević Jelena
Đakonović Ivana
Janinović Slađana
Kastratović Sofija
Nišavić Maša
Mićović Vanja
Jovanović Ivona
Čarmak Katarina

Sadržaj

50 Godina Ulcinjske Gimnazije.....	4-5
Maturska ekskurzija.....	6-7
Poezija i proza.....	8-9
Aktivnosti van nastave	10-11
Sportski duh naše škole.....	12
Škola po mjeri.....	13
Testiraj sebe (upitnik).....	14
Biseri.....	15
Poučnik.....	16
Razglednicom kroz svijet.....	17
Stop pušenju!.....	18
Strip.....	19
Jubilarne nagrade i najbolji učenici.....	20

Sa zapisničkog stola

Prof. Naser: "Još ste tu?! Za koji časposis to radite: 'New York Times'?"

Jelena: "Poza i proezija"

Anja: "Anketu o alkoholizmu i narkomanizmu"

Prof. Ljilja: "Damire markiraj, Damire uokviri! Ukrasi, ukrasi!!!"

Prof. Ljilja: "Danilo ne lupetaj, udaljiću te sa redakcije!"

Slada: "Mogu li da legnem na ovaj sto?" - Sonja: "Možeš, taman da ti stavimo jabuku u usta i da zamezimo malo."

Kompjuterska obrada: Begzić Damir, Pelinković Mensur i Vukčević Danilo

50 GODINA ULČINJSKE

- Zahvalnost kroz osvrt -

Ovoj generaciji maturanata pripala je ta čast da u ovom broju školskog časopisa čestita jubilarnih 50 godina postojanja naše škole, i ne samo to, već i da u ovih nekoliko redova napravi jedan osvrt na sve ono plemenito što je ona iznjedrila za svo to vrijeme.

Imajući u vidu da ona ima najbitniju ulogu u životima kako prethodnih generacija tako i nas samih, pa i budućih, dugujemo joj veliku zahvalnost i neka upravo ovaj osvrt bude najmanji čin iste.

Koliko je ova škola bitan dio života pojedinaca toliko je i značajna za sam grad, posebno u periodu kada je i dobila naziv „Bratstvo-jedinstvo“ (1969.). Sam naziv ukazuje na međusobno uvažavanje, smanjenje etničke distance među stanovništvom i razvijanje osjećanja solidarnosti i empatije, čime ne znam da li se možemo u potpunosti pohvaliti i danas. Ali, krenimo redom.

Na zahtjev roditelja, krajem avgusta 1963. godine, SO Ulcinj formirala je gimnaziju koja je do 1965. godine bila u sklopu „Barske gimnazije“, kao područno odjeljenje. Odlukom SO Ulcinj, od 20. jula 1965. godine osnovana je gimnazija u Ulcinju sa nastavom na srpskom i albanskom jeziku; 1968. pretrpjela je veća oštećenja prilikom zemljotresa pa se nastava izvodila u prostorijama OŠ „Boško Strugar“ Ulcinj.

Zahvaljujući solidarnosti naroda Bosne i Hercegovine, izgrađena je nova zgrada gimnazije koja je svečano otvorena 16. novembra 1969. godine pod imenom Gimnazija „Bratstvo-jedinstvo“ Ulcinj. S obzirom da je Škola za učenike u privredi 1969. godine zbog posljedica požara ostala bez svoje zgrade, nastavu je izvodila u zgradama gimnazije od 10. januara 1970. godine. Integracijom dviju škola, 27. decembra 1974. godine osnovan je Školski centar „Bratstvo-jedinstvo“ Ulcinj.

Konačno, usvajanjem novog Zakona o srednjoj školi od 12. jula 1991. promijenjen je naziv škole u JU Srednja škola „Bratstvo-jedinstvo“ Ulcinj. Od 2002. godine tačan naziv škole je JU Srednja mješovita škola „Bratstvo-jedinstvo“ Ulcinj. Nakon mnogobrojnih promjena tokom evolucije naše škole, ona danas broji 950 učenika, odnosno 38 odjeljenja, od čega 12 odjeljenja na srpskom i 26 na albanskom jeziku.

Mi smo svjedoci mnogih materijalnih ulaganja ali i promjena u kvalitetu nastave, i izdvojili bi sljedeće: izgradnja fiskulturne sale, novih kabinetova kao i zbornice i biblioteke; zatim razmjena učenika, dodjela DSD diploma za sve one koji su vični njemačkom jeziku, održavanje turnira, debata i osnivanje novih sekcija. Ove školske godine Ministarstvo ekonomije i Ministarstvo prosvjete, donacijom Njemačke banke, omogućili su da se škola renovira i samim tim poboljšali su se uslovi za rad. I pored svega ovoga, nadamo se da će u skladu sa potrebama budućih generacija biti mogućnosti za realizacijom brojnih drugih promjena.

Duh bratstva i jedinstva je počeo da se gubi kod današnje omladine, pa koristimo priliku da označavanjem 50 godina postojanja škole ukažemo budućim generacijama da je od izuzetnog značaja da pokušaju da svojim djelima i ponašanjem povrate, a još bitnije održe prvo bitno značenja imena JU Srednje mješovite škole „Bratstvo-jedinstvo“.

1965-1967

GIMNAZIJE – JUBILEJ

- Intervju -

Povodom obilježavanja 50 godina postojanja naše škole, razgovarali smo sa direktorom Huseinom Cenom Katanom.

1. S obzirom na to da ste bili učenik, profesor, zamjenik direktora i direktor ove škole, imali ste priliku da se oprobate u mnogim ulogama. Da li je došlo do značajnijih promjena u odnosima ovih uloga kroz godine Vašeg ličnog iskustva?

Nažalost, jeste. Razlike ima, i sada i tada je bilo dobre i vaspitane djece. Svaka generacija ima, što se kaže, i onih vragolana, koji normalno mogu biti simpatični kad znaju mjeru i granicu. Pojedinima treba malo više pažnje i čuvanja, moramo podići dežurstvo na viši nivo. Kad govorimo o tadašnjim generacijama i sada, velike razlike nema, međutim, imalo je malo više poštovanja prema starijima, profesorima, nastavnim i vannastavnim osobljem. Bilo je poštovanja i prema profesorima koji nam nijesu predavali. Ja sam poštovao cijeli kolektiv, čistačice, pomoćno osoblje, domara itd. Međutim, danas ima malo više demokratije, što ide u prilog vama učenicima. Ali dobro je da ima demokratije, samo da se ta demokratija ne zloupotrijebi, da ne ide u krajnost. Ja jesam za to da vi imate svoja prava i uvijek sam bio za to da vam se izadje u susret o bilo čemu, i Đačkom parlamentu, i svim vašim zahtjevima i prohtjevima.

2. U našem gradu uz ime ove škole obavezno se pominje i Vaše. Uz Vašu dugu karijeru praktično ste postali simbol škole. Kako prihvataste tu činjenicu i da li Vam imponuje? Pored toga, možete li izdvojiti neku ulogu u kojoj ste se najbolje osjećali?

Da sam postao simbol škole čujem od vas učenika. Istina je da sam jedan od profesora koji je najduže rukovodio ovom školom i najviše radnog staža stekao

na rukovodećem mjestu. Ovo mi je sada već i 5. mandat tako da se nadam da će, ako bude zdravlja, dočekati penziju ovim mandatom, a onda želim uspjeha mlađima. Najmilije mi je bilo sa dnevnikom, rad sa učenicima, kao profesor. Ne valja hvaliti sebe, ali bio sam dosta prihvaćen i simpatičan učenicima, tako da me se rado sjećaju generacije kojima sam predavao.

3. Ove godine škola je renovirana, i to se smatra velikim uspjehom i napretkom kako škole tako i našeg grada. Koliki je bio Vaš doprinos svemu tome i koliko ste kao direktor imali uticaja u sprovođenju cijelog projekta?

Ja sam se angažovao, zahvaljujući vezama i prijateljstvu u Ministarstvu prosvjete koji su mi dali signal da se vodi jedan projekat u Ministarstvu ekonomije za saniranje školskih zgrada. Ja sam blagovremeno podnio zahtjev za našu školu i konkurisao sam u Ministarstvu ekonomije. Njemačka banka za razvoj kreditirala je ovaj projekat. Prihvatali su naš zahtjev i uključili nas u taj projekat za energetsku efikasnost i došlo je do realizacije u toku ove školske godine. Svjedoci ste da kad uđete u učionice nema više zime, da je bravarija nova i da dobro dihtuje. Realizacijom ovog projekta postigle su se i efikasnost i isplativost.

4. Vaša duga karijera direktora se nastavlja. Kakvi su Vaši planovi za ubuduće i koji je naredni projekat na koji ćete se fokusirati?

Nadam se da će se do kraja ovog mandata izboriti za novu školsku zgradu da stvorimo idealne uslove za rad srednje škole u Ulcinju. Ovo da bude zgrada za potrebe stručne škole, a nova zgrada da služi za gimnaziju, a zašto da ne, i za neki odsjek fakulteta. Očekivao sam da će doći do realizacije ove godine, međutim tapka se u mjestu već tri, četiri godine. Nije problem u Ministarstvu prosvjete, nego je problem u lokalnoj upravi. Prvo nije bilo planova u Opštini a sada kada je sve to urađeno, da bi došlo do realizacije treba plac prebaciti na ime škole, ili na ime Ministarstva prosvjete, zatim uređiti urbanističko-tehničke uslove i oslobođiti komunalija. Ali treba da se donese odluka na Skupštini opštine da bi se dalje krenulo sa radovima.

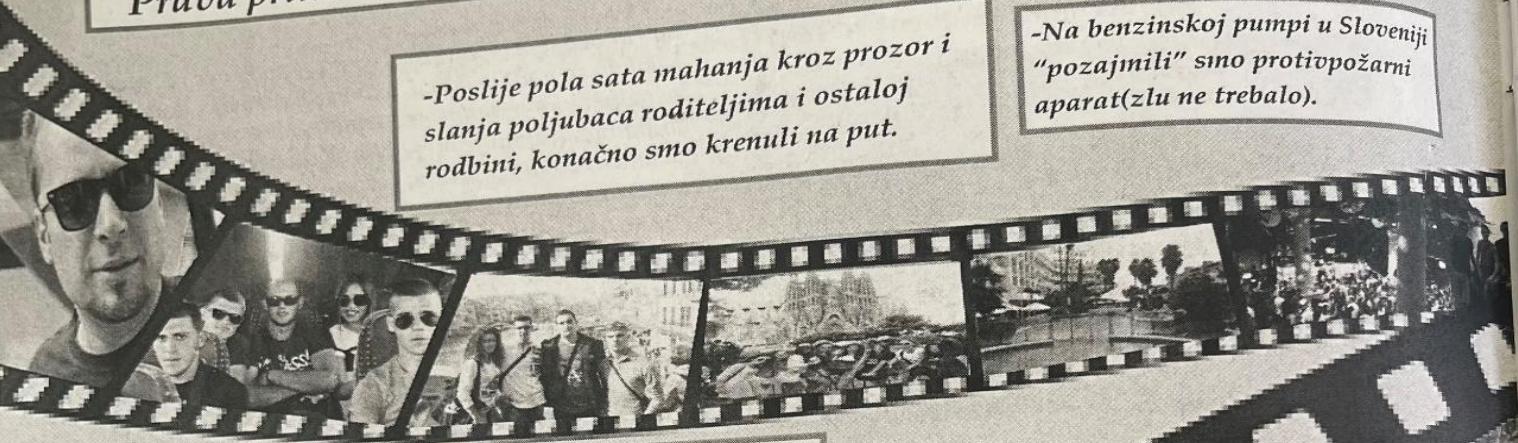
Jovanović Ivona i Nišavić Maša III₁

Maturska

Prava prilika da učenici ogluve i ostanu bez glasa, a profesori dobiju

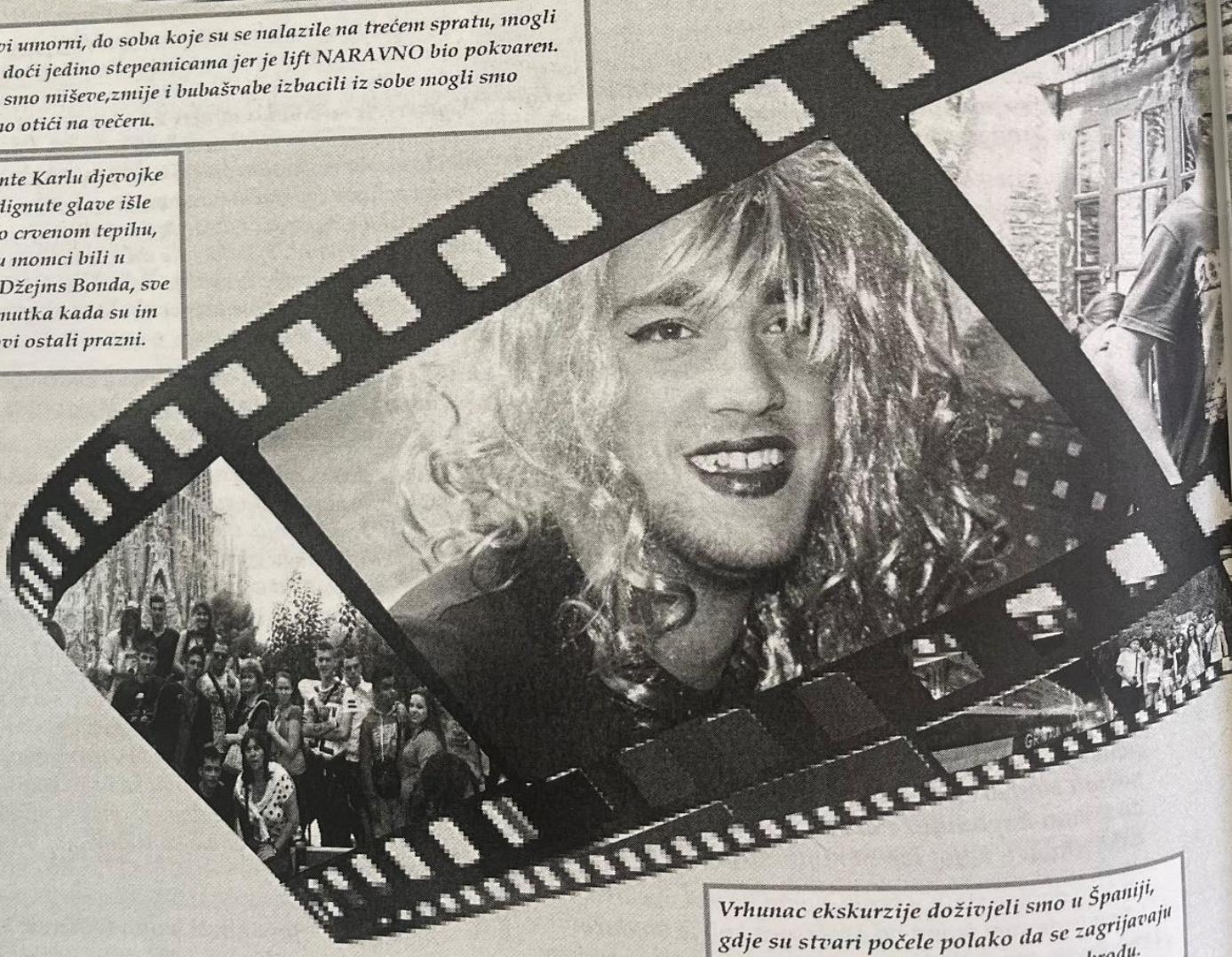
-Poslije pola sata mahanja kroz prozor i slanja poljubaca roditeljima i ostaloj rodbini, konačno smo krenuli na put.

-Na benzinskoj pumpi u Sloveniji "pozajmili" sino protivpožarni aparat(zlu ne trebalo).

Mrtvi umorni, do soba koje su se nalazile na trećem spratu, mogli smo doći jedino stepeanticama jer je lift NARAVNO bio pokvaren. Kad smo miševi, zmije i bubašvabe izbacili iz sobe mogli smo mirno otići na večeru.

U Monte Karlu djevojke su uzdignute glave išle kao po crvenom tepihu, dok su momci bili u ulozi Džeims Bonda, sve do trenutka kada su im džepovi ostali prazni.

Vrhunac ekskurzije doživjeli smo u Španiji, gdje su stvari počele polako da se zagrijavaju u Akva parku, Flamenku i žurci na brodu.

Eskurzija

nervni slom i nešto para.

Pripreme za diskoteku trajale su satima. Djevojke su izgledale kao da su plivale u puderu i nešto su porasle. Momcima nije bilo toliko važno što su obukli, svakako su do kraja večeri ostale bez odjeće.

Tri noći u diskoteci *Tropics* sasvim su dovoljne da zaboravite kako se zovete i gdje se nalazite.

Nema tu šta puno da se priča, to je svakako bio najbolji provod ikada, koji ćemo svi pamtitи.

Ljuljanja na brodu pojedini će pamtiti po žurci na palubi, dok ćemo se svi garantovano sjećati najmanje 12 sati spavanja (KONAČNO).

Zadnju noć u hotelu proveli smo jureći po sobama i hodnicima i skačući sa terasa. Profesorice su prvič deset minuta (u najboljem slučaju) vrištale da uđemo u svoje sobe, ali su brzo shvatile da od toga nema ništa.

Ujutru, zbog nespavanja, svi smo ličili na zombie, a tako smo se i osjećali, samim tim što smo krenuli kući.

Jednostavno idи pored mene i budi moj prijatelj!

Dakonović Ivana i Knežević Jelena IV₁

POEZIJA

~ MARIONETA ~

Ko drži konce tvoga života,
Ko bez imalo stida upravlja njima?
Ko je kriv što živjeti te je sramota,
A opet se stalno vraćaš porocima?

Ko je taj tiki glas u glavi,
Što tiho šapuće o zlu?
Ko ti to misli kao plima preplavi,
Što u tebi budi zvijer usnuši?

Čije li su to mračne ruke
Što tvoju sudbinu pišu?
Ko li ti misli pretvara u zvukе?
Ko li su ti što umjesto tebe dišu?

Kakva li je to mračna sila,
Što se iza tvojih želja krije?
Ko li su ti za koje bi ubila?
Ko je kriv što tvoj život, više tvoj nije...

Ma ko li to u sijenci čući,
Što tvoj smijeh stalno krade?
Ko li je to što dane ti muči?
Ma ko su oni, i zašto to rade?

Kome ti duguješ sve svoje tajne,
One koje samo tvoj jastuk zna?
Sve te pršjave, užasne tajne,
Kojima oni ne daju zaborava.

Zbog koga ti želiš naga plesati
I po zimi drhtati u tami?
Zaboga, moraš više prestati!
Pokaži malo ponosa, zar te smrt toliko mami?

Za koga se tvoje ruke sklapaju
I boga svakodnevno mole?
Zašto one uporno oprštaju?
Zar tako slijepo, bezuslovno vole...

Zar si se zbog ovog ti rodila,
Da od bijelog, crni labud postaneš?
Umjesto pobjeda da bi gubila?
Da padneš prije nego li ustaneš?

Kome ta tvoja prokleta ljepota smeta?
Ko stoji na putu tvojoj sreći?
O, zašto želiš biti njegova marioneta,
Kad na kraju on te konce će presjeći?

PROZA

~Ovaj svijet u kojem živimo tako je sazdan da je onaj koji se plaši već izgubljen~

Čovjek je biće čiji je čitav život jedna velika potraga za ciljem, smisлом, potraga za samim sobom, konstantno lutanje u izmaglici nama nepoznatim koracima, a opet koracima koje nam je sudbina namjenila.

U životu suočićemo se sa mnogim problemima i nedaćama koje on donosi. Jedino na šta treba da se usredstrimo jeste suočavanje sa istim. Da bismo nešto postigli u životu potrebno je odvojiti sa jedne strane strah od neuspjeha, a sa druge želje i težnju ka boljem. Prva dužnost čovjeka jeste da pokori taj strah koji ga sputava. On ga se mora otarasiti jer u suprotnom neće moći djelovati. Strah nema neku posebnu moć osim one koji mu sami dajemo kada mu se predamo. Ja sam za to da svemu što nam se nađe na putu, se treba hrabro suprostaviti, jer jedino tada će sve što nas sprečava i nestati. Za život treba mnogo napora i za svaki napor nesrazmjerno mnogo hrabrosti. Hrabrost i moć data je samo onima koji se usude da se sagnu i podignu je. I samo jedna stvar je bitna – biti u stanju da se usudiš. Kada se rodimo i prvi put se upoznamo sa životom, učimo kako da hodamo, govorimo i volimo. Međutim, vremenom se upoznajemo sa pravom istinom života. Upoznajemo i ljudе koji nas okružuju i za koje smo uvijek misili sve nabolsje. Gledamo ih i ne možemo da vjerujemo kako su se pred našim očima promijenili pod uticajem surovog života. Postali su tihi, nesigurni i surovi. I smatram da nema slike ljudskoj nesigurnosti. Čovjek se slobodno sjedini samo sa samim sobom, samo se sebi potpuno predaje, jer se jedino sebe ne boji.

Jednom u životu slivatićemo da je bilo toliko stvari kojih smo se bojali – a nije trebalo. Trebalо je živjeti! Jer život je takav – ne čeka i ne postavlja pitanja.

Jelena Knežević IV1

- Svaka stvar ima svoje lice i nasičje -

Život je tren koji brzo prolazi. Nešto jedinstveno i nepovratno, ali posjeduje veliku snagu. To je vječna borba koja traje od rođenja, prati odrastanja, starenje, splet vidljivog i skrivenog. Dok smo živi učimo, otkrivamo.

Jedna od najvećih ljestvica koje posjedujemo je život. Stvorena je ljudskim umom, daje nam priliku da osjetimo radost, oduševljenje. Ono svakome predstavlja nešto drugo. Na prvu pomisao ona je spoštašnja, fizička. Na trenutak tako bliza, a sledećeg nestane kao da je nikada nije bilo. Pitamo li se često šta se krije iza, da li je i duša takva? Spoštašnost, ono što je okom vidljivo, ne predstavlja vrijednost. Sam čovjek je bolji ukoliko je ljestvički iznutra. To su vrijednosti koje se pronađaju pogledom kao dobra knjiga, slika. Najsavršenije je biće koje može da gradi ali i da uništava svijet. Skriva ono sa čime se rodi, iskrenost, plemenitost, ljubav. Lako ih zamjeni pošlepa, hiljadnoča. Čak i najsjepši, najvredniji dar, ljubav biva zasnovan na interesu. Istina je da to presjepo lice, zapaženo oko, ostavi jak utisak, ponekad i ispuni srce, ali zar je potrebno da se duša hrani onim što je prolazno? Nesavršeno i prokletno je to što sve češće zaboravljamo prave vrijednosti, žureći ka onim prolaznim. Osmješi koji život čini lakšim, ispunjenijim, rijetko viđamo. Podrugljiv, skriven osmješi ne čini sreću. Smatram da nije greška držati se onog ljudskog, sve što je usjepšano, na neki način dorađivano, gubi vrijednost.

Usponi i padovi smjenjuju se kao dan i noć. U vječnoj borbi ne treba izgubiti sebe. Lijepo i dobro čine čovjeka. Dobra djela, plemenitost, velikodušnost, žive i poslije čovjekove smrti, čine lice, a i naše nasičje vječnim.

Vanja Mićović III1

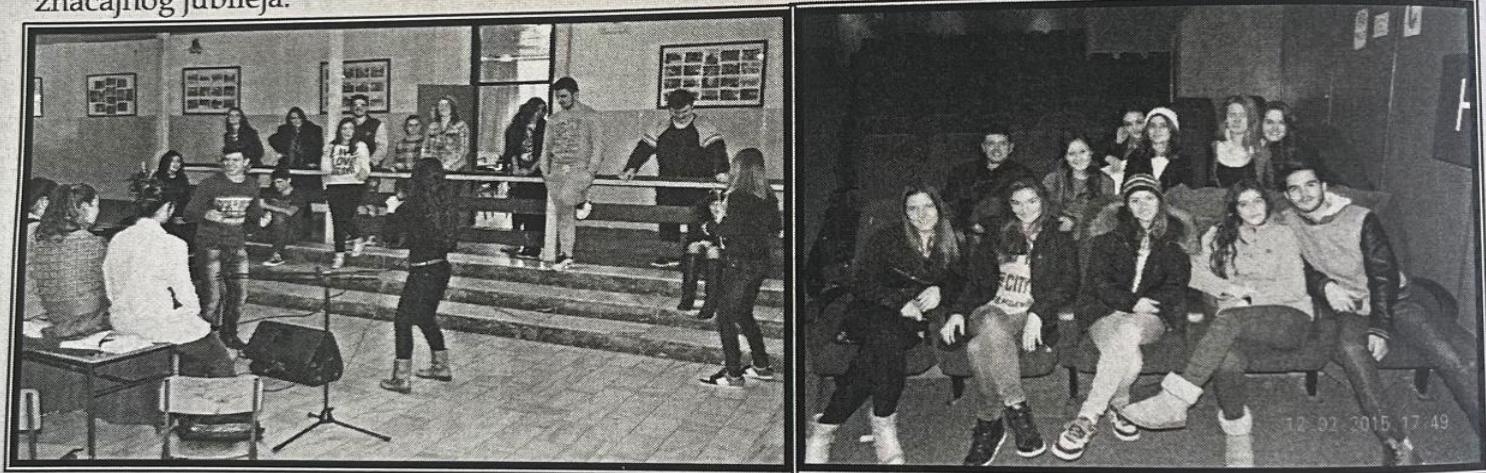

Dramska Sekcija

U ovom broju časopisa upoznaćemo vas sa radom dramske sekcije naše škole povodom njihovog debitantskog nastupa, koji je održan 15. februara u Domu kulture.

Za samo nekoliko mjeseci rada, odabranici prof. Ljubice Vujošević, pokazali su neosporan talent i ljubav prema glumi i pozorištu. Ideja o formiranju grupe rodila se među učenicima Đačkog parlementa i od 15.10.2014. intenzivne probe održavaju se svakog vikenda pod budnim okom i smjernicama prof. Vujošević. Njihov prvi nastup pred lokalnom publikom bio je raznovrstan i zanimljiv, što se pokazalo kao dobar izbor. Publiku su na samom početku zagrijali Stand-up komedijom, a u nastavku su uslijedili više nego odlični skečevi, imitacija, te plesna tačka. Svih 30 članova dramske sekcije, koliko ih je učestvovalo u predstavi, nagrađeni su ovacijama i aplauzima oduševljene publike. A to je zaslужen i opravdan podstrek za dalji rad. Opet ćemo se okupiti 21.-og marta u okviru obilježavanja Dana škole, koje je posvećeno 50-ogodišnjem postojanju škole.

Svim članovima sekcije ovo je dodatan motiv da ovom pozivu odgovore još ozbiljnije i spremnije. Sa ponosom su istakli da su počastvovani što će učestvovati u obilježavanju ovog značajnog jubileja.

Srećemo se opet

Nošeni aplauzima publike, dramska sekcija nastavlja sa radom puna entuzijazma i želje za novim predstavama. Zakoračivši na pozorišne daske, ova sekcija je izazvala veliko interesovanje kod građana, a samim tim, i mnogobrojne raznovrsne komentare. Značaj kulture popeo se na veći nivo, i to zahvaljujući mladim osobama koje su htjele da pokrenu nešto novo, drugačije i prije svega, zabavno. Iako su postojale određene poteškoće, kako za učesnike, tako i za publiku, zbog nedostataka tehničke opreme i slabog tona, dramska sekcija ne posustaje. Naime, sledeća predstava se spremila u aprilu, ovoga puta, uz bolje uslove, zbog podrške Opštine Ulcinj.

Posjetite nas, da ponovo zajedno uživamo u glumi, muzici i stand-up komediji.

Lalović Lenka II

Ima i takvih koji se aplauzom oslabadaju straha.

Naš debatni klub u Budvi

Ljudi su od davnina imali mogućnost razmijene riječi. Riječi se koriste u svim mogućim formama, na sve moguće načine. U slučaju nesporazuma, u slučaju da ljudi imaju različito mišljenje oko iste teme, taj nesporazum je najbolje rješiti debatom.

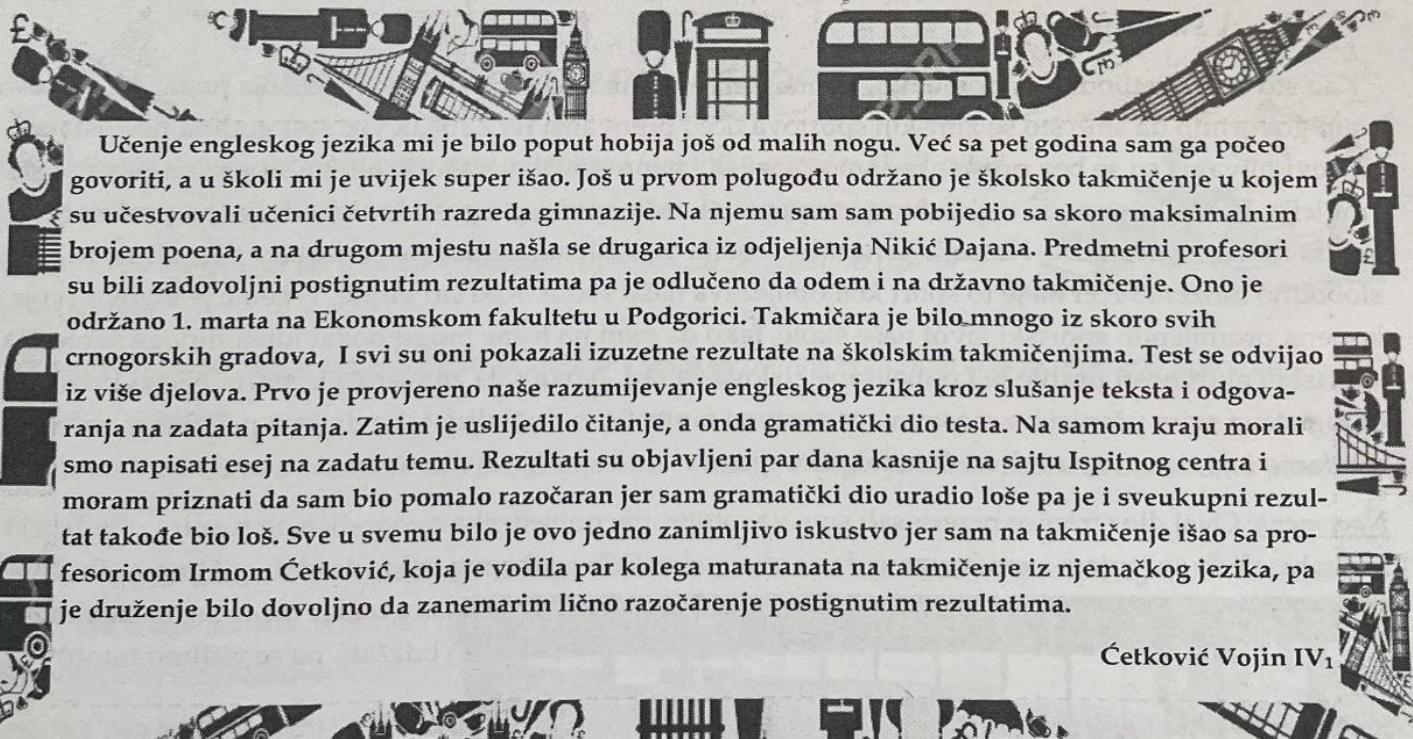
Kao članice debatnog kluba koji vodi profesorica Remzija Rejzi dobili smo priliku da prisustvujemo debati organizovanoj u Budvi. Pored grada domaćina, odakle su učestvovalo dvije ekipe Budva 1 i Budva 2 koje su se međusobno borile u polufinalu, učestvovalo su i ekipe iz gradova Tivta i Kotora. Pored profesorice Rejzi, Anja Sredojević i

Aleksandra Klikovac iz četvrtog razreda gimnazije i nas dvije, Junković Kristina i Nuculović Nađa, smo prisustvovalo debatama. Tema je bila „Za preduzetništvo je bitno da žene budu uknjižene kao vlasnici dobara“. U polufinalu su uz dosta jakih argumenata i branjenja svoje "kuće" pobjedile ekipe Budva 2 i Kotor. Nakon polufinala je sledila pauza tokom koje smo imali obezbijedenu hranu i piće od strane opštine Budva. U finalu je, u napetoj debati, tim iz Kotora je pobjedio tim Budve 2. Na kraju smo poslije napornog dana sve krunisali ručkom u obližnjem restoranu.

Nuculović Nađa i Junković Kristina II 1

- Takmičenje iz engleskog -

Ćetković Vojin IV 1

Retrospektiva

-Sportski duh naše škole-

Započelo je ovako...

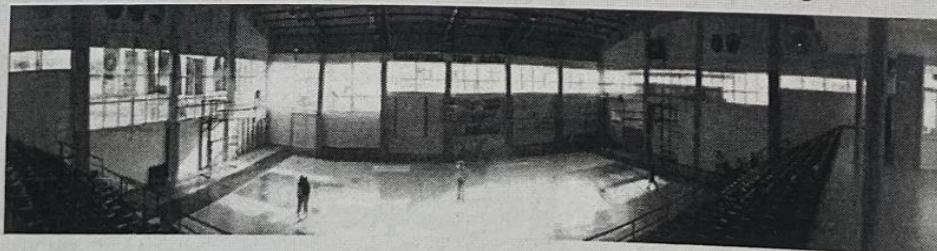
Prije 30 godina u našoj školi na inicijativu profesora Aktiva fizičkog vaspitanja organizovane su prve sportske igre. Kao neminovnost zakucale su na vrata naše škole, a kao tradicija i obaveza zadržale se do sada. Kako saznajemo prve korake smo napravili u fudbalu i košarci. Pored obrazovnog nastavnog programa javljaju se i u vidu vannastavnog. U sportskom duhu, po pravilima, ali u potrazi za novim i zanimljivim, davne '85. profesorski aktiv organizovao je prve časove skijanja na Žabljaku. Male pauze prekinule su redovnost održavanja ove aktivnosti. Nasuprot ovim zimskim sportovima, naše ulcinske tople i sunčane dane provodimo na časovima plivanja, već 25 godina. Ipak, ti noviteti nijesu odmah bili sa oduševljenjem prihvaćeni, barem od djevojaka koje su odgajane u patrijarhalnim uslovima. Slično tome, kako profesori navode, na časovima plesa učenice nijesu htjele da plešu sa momcima, a to im je kao vaspitačima zadalo dosta muke. Na tu temu profesor fizičkog vaspitanja Roka Ljulđuraj dao nam je zanimljivu anegdotu da je prije 30 godina prva učenica koja je u kupačem kostimu došla na čas plivanja bila Vera Alibegu, sada već Katana. Ona je bila podstrek ostalim djevojkama da pregaze okove patrijarhalnog života. I pored dosta loših uslova, profesori su uz finansijsku pomoć donatora uspjeli da obezbijede neophodan inventar za realizaciju časa. Kako saznajemo, u staroj sali prvih godina nijesu imali čak ni loptu. Pa prema tome, možemo zahvaliti našim sadašnjim, a i prethodnim profesorima za sve što su učinili za nas. A pretpostavljamo da to nije bila laka borba, ali upornost zamjenjuje mijenja neuspjeh u inzvanredno dostignuće.

A sada je...

Kao što smo prethodno napomenuli, u mnogim sekcijama je postojala dugogodišnja puza. Ali ponosno vam govorimo da smo što se zimskih sportova tiče i putovanja na Žabljak već šest godina neizostavni. Časovi plivanja su se bez prestanka samo razvijali i napredovali u našoj školi, pa su prema tome postali tradicija. Djevojke su sada u skladu sa vremenom i načinom života postale slobodnije, pa profesori makar sa tim nemaju poteškoća. Košarka je nažalost ostala u prošlosti, makar što se turnira tiče, ali za odbojku slobodno možemo reći da je to sport koji obilježava našu školu. Kao što vidite, vrijeme je učinilo svoje i iz korjena promijenilo sportski život naše škole, tako da nam na tome mogu pozavidjeti mnoge škole. Razvoj sportskih aktivnosti pratilo je i poboljšanje uslova za rad. Nova sala zamjenila je staru. Njena prostranstvo omogućava svim učenicima masovno prisustvo i fantastičan doživljaj, tako da se u pojedinim momentima osjećamo kao da smo na vrhunskim takmičenjima.

Napomena: Ovaj dio stranice rezervisali smo za fotografije pobjednika ovogodišnjeg turnira u odbojci i fudbalu, ali sa žaljenjem saopštavamo da se zbog tehničkih problema isti nije održao. Uprava škole

obećala je da će se on sigurno održati, pa se vidimo tamo!

Sredojević Anja IV1
Mićović Vanja III1

Škola po mjeri

PROFESOR PO MJERI UČENIKA

Istraživanjem koje je sprovedeno u našoj školi, željeli smo da utvrdimo kako učenici opažaju, doživljavaju i procjenjuju osobine profesora koji im predaju. Na osnovu ovih podataka profesori će bolje upoznati i sebe i svoje učenike, što će omogućiti pravilniji pristup jedni drugima, bolje radne uslove i uspjehe.

Među brojnim činocima kojim snažno utiču na razvoj ličnosti, škola i profesori imaju vrlo veliki značaj. Današnji učenici postavljaju visoke zahtjeve svojim profesorima. Njih više ne zadovoljavaju oni profesori koji svoje obaveze i aktivnosti ograničavaju isključivo na područje nastave, koji su prema njima ravnodušni i ne brinu u poboljšanju međusobnih odnosa. Učenici traže puno razumjevanja i pomoći od profesora u kome vide prijatelja i veoma se prijatno osjećaju ako je profesor prirođan i neizvještačen. Profesori koji su omiljeni kod učenika postaju uzori i pokretači mlade ličnosti.

Prema rezultatima istraživanja, profesor po mjeri učenika morao bi da bude dobar i iskren čovjek, da razumije i poštuje ličnost učenika. Nepotrebne i nepoželjne sukobe profesori mogu izbjegći ako dobro (u) poznaju razvojne osobine mladih. On mora biti svestrano obrazovan, da nastoji da se što potpunije obavijesti o svemu što zanima mlade: o novim dostignućima u nauci, sportu, filmu, muzici, književnosti, modi...

Naši učenici očekuju od svojih profesora da povjerenje ukazuju svima tako da nema ni miljenika ni odbačenoga; da budu pravedni i dosljedni pri ocjenjivanju; da budu raspoloženi i da imaju smisla za humor, jer na taj način često uspješnije utiču na učenike nego poukama.

Djeci je potreban profesor koji ima razumjevanja, strpljenja i topline da prihvati njihova osjećanja i na njih odgovori tako da oni steknu utisak sigurnosti, podrške i naklonosti.

Profesor po mjeri učenika zna dobro da objašnjava i zanimljivo predaje i tako zainteresuje za svoj predmet i podstakne na rad.

Možda će zvučati čudno, ali na cijeni su profesori koji zahtjevaju rad, red i disciplinu. Učenicima to pruža osjećanje sigurnosti i obezbjeđuje okvire samostalnosti.

Možemo zaključiti da učenici naše škole visoko vrednuju, prije svega ljudske kvalitete što potvrđuje da profesor obrazuje posredstvom svog znanja, a vaspitava snagom svoje ličnosti.

UČENIK PO MJERI PROFESORA

Kako bismo poboljšali odnose između profesora i učenika u našoj školi, pitali smo i profesore kakav bi učenik bio po njihovoj mjeri. Prikupljenim podacima došli smo do zaključka da u suštini, nijedan profesor za prioritet ne uzima samo znanje.

Svi profesori su se složili da je najbitnije imati ponašanje primjereni školi i da je redovno pohađanje nastave obavezno.

U zavisnosti od njihove profesije ali i predmeta koje predaju, mišljenje naših profesora možemo podijeliti u dvije grupe.

Određeni broj profesora smatra da je uzoran učenik aktivan, svestran i da posjeduje izgrađene radne navike. Sa druge strane, postoje i oni koji cijene kritičko mišljenje, spremnost na saradnju i prisutnost odgovornosti i socijalizovanosti.

Naravno, ovako bi izgledali savršeni profesori i savršeni učenici, ali mi smo i više nego zadovoljni onim što imamo.

Redakcija

TESTIRAJ SEBE

Jesi li čudak?

1. Subota je poslijepodne, a tebi je dosadno.

Šta ćeš raditi?

- A) Pokušaću izraditi predmete od papira.
- B) Gledaću filmove i daviti se u čokoladi.
- C) Pisaću prozu ili poeziju.
- D) Praviću #SELFIE!

3) Navika koju ne bi volio da ostali znaju?

- A) Čačkaš nos
- B) Pišeš dnevnik
- C) Ne kupaš se često
- D) Konstantno nešto čistiš

5) I je ujutru i tvoj mobilni zvoni. Šta ćeš pomisliti?

- A) Neko je pogriješio broj
- B) Da neće da me kidnapuju?!
- C) Koji me ludak zove u ovo doba?
- D) Sigurno je on/ona!

7) Izbjegavaš li dodirivanje kvaka u javnim WC-ima?

- A) Da, to mi se užasno gadi
- B) Ne!
- C) Uglavnom ne
- D) Uglavnom da, ali ne pravim dramu oko toga

2) Koji od ovih predmeta ti je najdraži?

- A) Hemija
- B) Matematika
- C) Fizika
- D) Psihologija

4) Pronašao si kvržicu na vratu. Šta ćeš pomisliti

- A) Vidjeću hoće li proći za par dana...
- B) Odmah ću se obratiti roditeljima
- C) Ništa, vjerovatno je bubuljica ili neki osip
- D) OMG, šta ako je tumor?!

6) Frizer te nije ošišao onako kako si ti htio. Kako ćeš reagovati?

- A) Počeću da vičem
- B) Praviću se da sam zadovoljan
- C) Izgledam očajno, ošišaću i ja njega!
- D) Izači ću iz salona, neću platiti

8) Užasno ti se žvaće žvaka. Drug ti daje svoju posljednju žvaku, ali tebi pada na pod. Šta ćeš uraditi?

- A) Uzeću je s poda, ništa mi neće bit!
- B) Nikad je neću uzet s poda, fuj!
- C) Uzeo bih je, ali svi me gledaju...
- D) Jednostavno ću nastaviti dalje, bez žvake...

1.pitanje	a)20 bod.	b)5 bod.	c) 15 bod.	d)10 bod.
2.pitanje	a)20 bod.	b)10 bod.	c)15 bod.	d)5 bod.
3.pitanje	a)20 bod.	b)5 bod.	c)15 bod.	d)15 bod.
4.pitanje	a)10 bod.	b)5 bod.	c)15 bod.	d)20 bod.
5.pitanje	a)5 bod.	b)15 bod.	c)20 bod.	d)10 bod.
6.pitanje	a)15 bod.	b)5 bod.	c)20 bod.	d)10 bod.
7.pitanje	a)20 bod.	b)5 bod.	c)15 bod.	d)10 bod.
8.pitanje	a)20 bod.	b)5 bod.	c)15 bod.	d)10 bod.

1.Uopšte nisi čudak! (40-80)

Idu ti na živce ljudi koji odstupaju od drugih na bilo koji način. U društvu si jednostavnih osoba koje smatraš sebi sličnim. Smiren si, strpljiv, ljudi uživaju u razgovoru s tobom.

2.Ti si umjereno čudan! (81-120)

Tebe niko neće nazvati čudakom, ali si sigurno i sam svjestan svojih neobičnih navika. Nemaš ih mnogo ali su ipak Brbljiv si i ljudi te vole.

3.Ti si pravi čudak! (121-160)

Prilično si drugačiji od osoba koje te okružuju. Imaš navike i stavove koje malo ko dijeli i razumije, no ti to ne primaš k srcu. Ljudi te vole jer si poseban, zanimljiv, iskačeš iz mase i uvijek si primjećen.

Radulović Nađa i Popović Anastasija I.

Možda je pamet na cijeni, ali se glupost više isplati.

BISERI

Katarina: "Profesorice, ako je pozitiv, 'Ona je lijepa', može li se za komparativ reći, 'Ona je lijepa ka' lutka?'"

Sofija: "Bravo ti ga onda je superlativ, 'Ona je miss svijeta!'"

Eva: "Oba dvije"

N.N.: "Ne kaže se ova dvije, nego..."

Eva: "Pa dobro, ova dve..."

Prof. Roka: "Dobrica nije mogla da preduzme sve mjere da spasi poplavu od škole."

Luka: „Kod nas je jesen, a u Americi proljeće.“

A: "Ne radimo ovdje zabavnik, nego časopis za novine."

Prof. Rejzi: "Dječak je bio zarobljen u pustinji na jugu Francuske."

Damir V: A okle pustinja u Francusku aaaaa..!!! Kako ide LJUDINOO !!!

Bojana: "Nemanja je juče dobio dvije mačke i odmah su mu tri uginule."

Putovanje u Njemačku - 5 minuta pauze.

- Isidora: Ima li de ovde poljski WC?

- Danijela: E seljanko? De češ u poljski u sred Njemačke?

Sofija: "Provalila sam šta sam izvalila."

Izabela: JANJOOOOOO!!!

Prof Valjbona: Vidi

Prof. Irma: "Plsite da ne kažem 'A' umjesto 'I'."

Eva: Letjela sam iznad Japana i vidjela Kineski zid.

Jovana: "U Evropi se tada razvijala crna liturgija".(metalurgija)

Prof Rejzi: „Ajde operi tu duksericu, smrdiš na pušenje.“

Prof Rasim: „Meni mi ne sviđa ovo što ste sad uradili.“

- Nemanja: 'Lektor' je riječ grčkog porijekla.

- Prof. Ljilja: Je li?

- Nemanja: Jeste, 'lektor' - Hektor, sve je to isto profesorice.

Poučník

Za one koji ih upotrebljavaju, a ne znaju njihovu istoriju ili značenje, mi nudimo kratko objašnjenje ovih igara riječi:

Ahilova peta

Pošto se udala za smrtnika, kralja Peleja, boginja Tetida rodila mu je sina Ahileja. Želeći da i njega učini besmrtnim, odnosno neranjivim, danju ga je mazala ambrozijom (božanskom mašću), a noću kalila na vatri. Neki, opet, kažu da ga je iz istih razloga, stavljala u vodu podzemne rijeke Stiks. Jedino mjesto koje je pri tom ostajalo nenakvašeno zaštitnom vodom, bilo je peta, za koju je majka Tetida držala Ahila. Stoga je on jedino na tom mjestu mogao biti ranjen.

Tako je Ahilova peta ostala nezaštićeno mjesto, slaba, ranjiva, tačka na njegovom tijelu i to je bilo kobno i po sam njegov život. Kasnije sa taj izraz proširio, preuzet je i u naš jezik, i upotrebljava se u značenju: "slabo, ranjivo mjesto", "slaba tačka" ili "slaba strana" uopšte.

Alfa i Omega

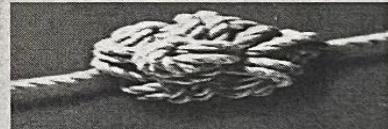
Alfa i Omega znači "početak i svršetak" ili "prvi i poslednji", potvrđuje se u glavi XXII, stih 13, gdje stoji: "Ja sam alfa i omega, početak i svršetak, prvi i poslednji." Ovakvo značenje frazema alfa i omega nije teško objasniti, kada se zna da grčki alfabet počinje slovom alfa (α), a završava omegom (Ω).

Taj se frazem upotrebljava u savremenom jeziku, pa je zabilježen i u našim riječnicima i enciklopedijama. U "Rječniku Matice srpske" još je dodato da alfa i omega znači i- "bit, suština".

Gordijev čvor

Priča počinje sa Gordijem, siromašnim frigijskim seljakom, koji je prateći proročanstvo da će postati kralj stigao u Frigiju za vrijeme bratoubilačkog rata, vukući za sobom njegova kola sa čvrsto vezanim jarmom. Frigijci, u svojoj nevolji, poslušaju proročište i izađu pred Zevsov hram ne bi li dočekali budućeg kralja Gordija. U svojoj zaostavštini ostavio je grad Gordion, a od čvora kojim su njegova kola sa jarmom bila vezana, a koji nikо nije mogao razvezati, ostao je ustaljen izraz Gordijev čvor. On označava „nešto veoma zamršeno, nesavladiva poteškoća, nerješiv problem, težak, nerješiv zadatak“.

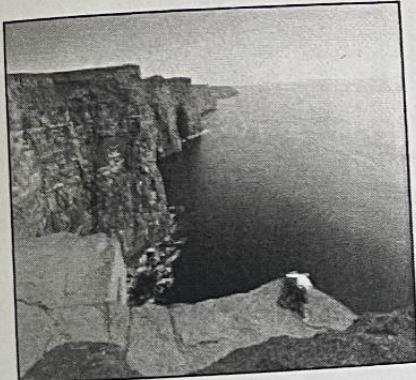

Drakonske kazne

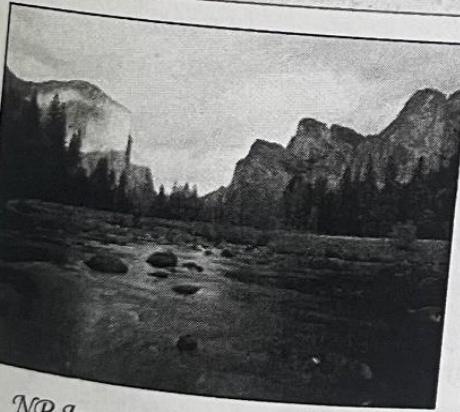
Izraz drakonska kazna (drakonske kazne), veoma je star. Vezuje se za ime atinskog zakonodavca Drakona, koji je, po predanju, zivio u VII vijeku p.n.e. Vjeruje se da je on 621. godine p.n.e. kodifikovao niz zakona koji su se odlikovali izuzetnom strogosću. Govorilo se da su "krvlju pisani", jer su gotovo za svaki prestup predviđali smrtnu kaznu. Po strogosti i surovosti Drakon je ostao bez premca u istoriji civilizovanog svijeta, o čemu svjedoči i sam pridjev drakonski, koji, u svim kombinacijama znači: "pretjerano strog, neumoljiv, svirep".

Razglednicom kroz svijet

Iz mnoštva slika zanimljivih mesta, uspjeli smo da za vas izdvojimo one najinteresantnije i oku naprimamljivije. Ko zna, možda ovim uspijemo da u vama probudimo želju za otkrivanjem nečeg novog i uzbudljivog. Potrudili smo se da vam na ovaj način pokažemo makar djelić magičnog svijeta u kome živimo.

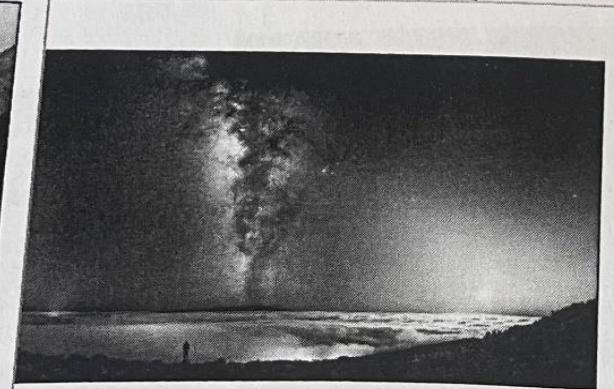
Litice u Irskoj

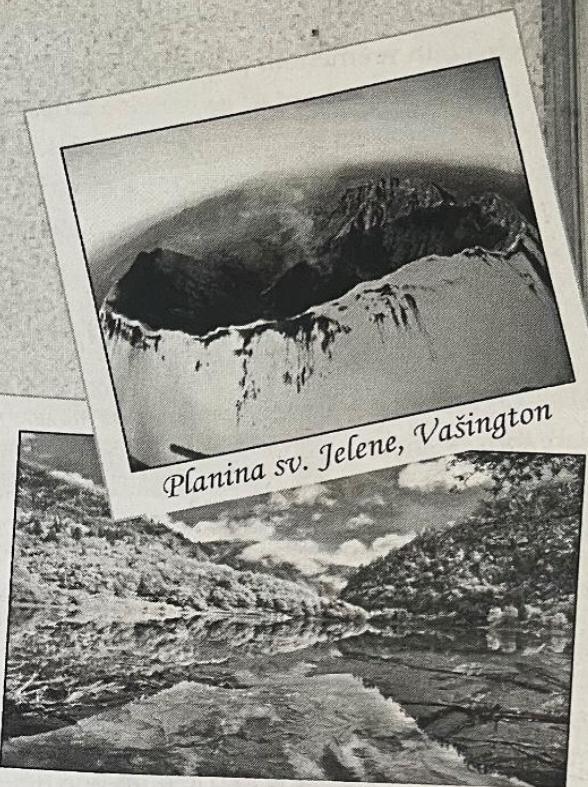
NP Josemit, Kalifornija

Rajsko ostrvo, Maldivi

Plaza na Havajima

Planina sv. Jelene, Vašington

Jezero 5 cvjetova, Kina

Vodopadi u Australiji

Ostrvo orlova, Irska

Donesite odluku o prestanku pušenja, DANAS!

O bolestima zavisnosti – alkoholizmu, narkomaniji i pušenju, pisalo se i u prethodnim brojevima časopisa, doduše uvijek stavljajući akcenat na narkomaniju. Ovaj put odlučili smo se da prednost damo pušenju (bolna tačka naše škole), podstaknuti predavanjem direktora Doma zdravlja dr. Pavla Marnikovića.

Svakog dana preko šest hiljada osoba mlađih od osamnaest godina zapali svoju prvu cigaretu i čak polovina njih vremenom postaje aktivni pušač. Jedna od velikih zabluda pušača je da mogu da prestanu sa pušenjem kada god oni to požele. Na žalost, činjenice govore da je, jednom kada se ova navika učvrsti, ostavljanje cigareta mučan i rijetko uspješan proces. Najrizičnija grupa za usvajanje ove štetne navike jesu mladi između 18 do 24 godina. Zbog toga je njima i potrebno posvetiti posebnu pažnju. U kasnijim godinama, sa sve dužim pušačkim stažom, ostavljanje pušenja postaje sve teže.

KAKO PUŠAČI MOGU DA PRESTANU SA PUŠENJEM

Ukoliko riješite da ostavite cigarete, ovdje možete naći neke korisne savjete...

1. Pušač treba češće da se kupa

Ovo je zaista vrijeme za uživanje. Pušač treba da se kupa u toploj vodi dva do tri puta dnevno po 15-20 minuta.

2. Pušač treba da pije dosta vode

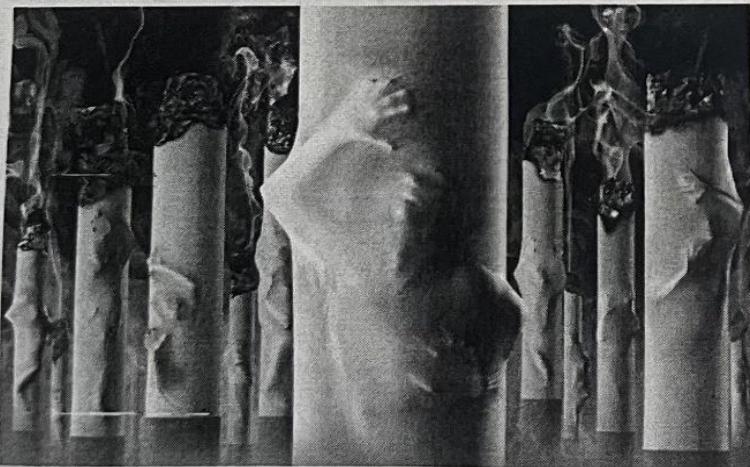
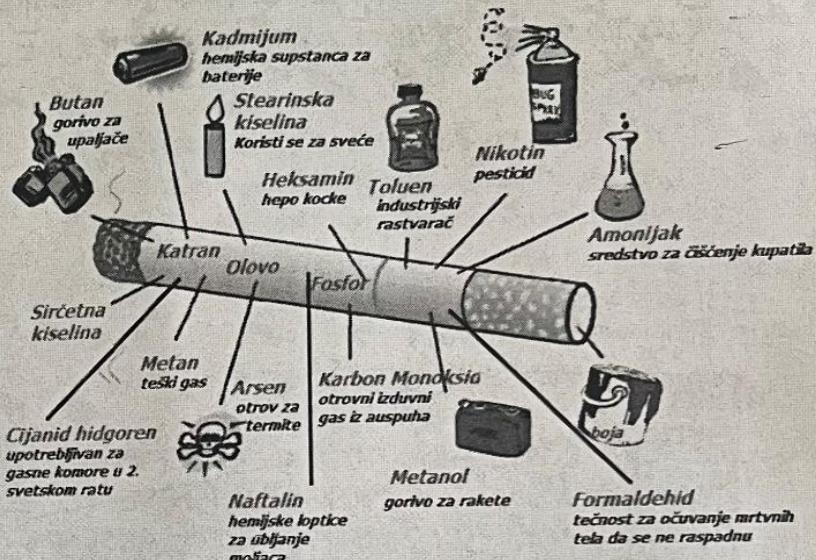
Treba piti 6-8 čaša vode između obroka. Treba bilježiti podatke o ovome ako je potrebno. Što se više tečnosti popije, u toliko će se više nikotina izlučiti iz organizma.

3. Važnost urednog odmora

Pušač treba dovoljno da se odmara tokom prvih pet dana, da uzima normalne dnevne obroke u određeno vrijeme i da krene na noćni odmor na određeno vrijeme.

4. Pušač ne treba da sjedi poslije obroka

Poslije obroka pušač treba da izade van kuće, da šeta i duboko udiše vazduh najmanje 15-20 minuta. Pušač ne treba da sjedne poslije jela, jer će u to vrijeme, više od svega poželjeti cigaretu. Da bi olakšao sebi pušač treba da izade van kuće.

Da li znate?

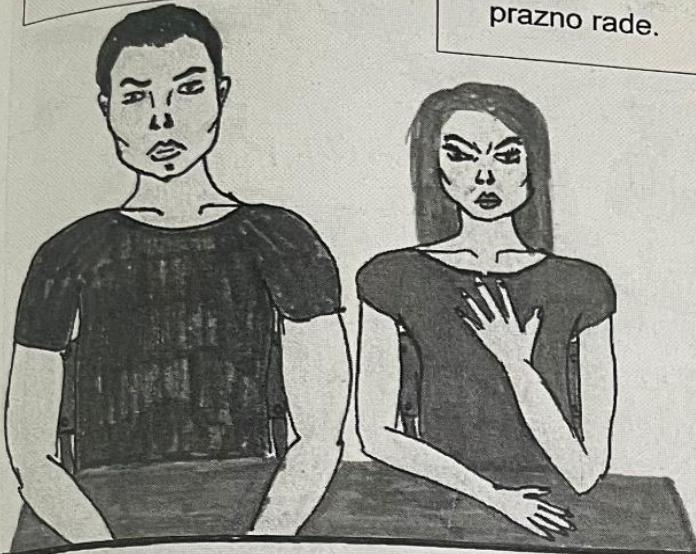
- Jedna cigareta skraćuje život za 5-8 minuta.
- Onaj koji za dan popuši 30 cigareta, svaki dan mu je kraći za 4 sata.
- U Crnoj Gori od duvana umre 1000-1500 osoba godišnje.
- U Ulcinju umre oko 60 ljudi.
- Biljku duvana ne pase i ne jede nijedna životinja.
- Pušenje je bolest zavisnosti.
- Duvan je vrsta droge, samo je heroin opasniji.

Knežević Jelena IV₁

Jedva čekam da
idem kući, skapah
ovđen!

MAJ

I ja isto, prokuvah.
Ove klime u
prazno rade.

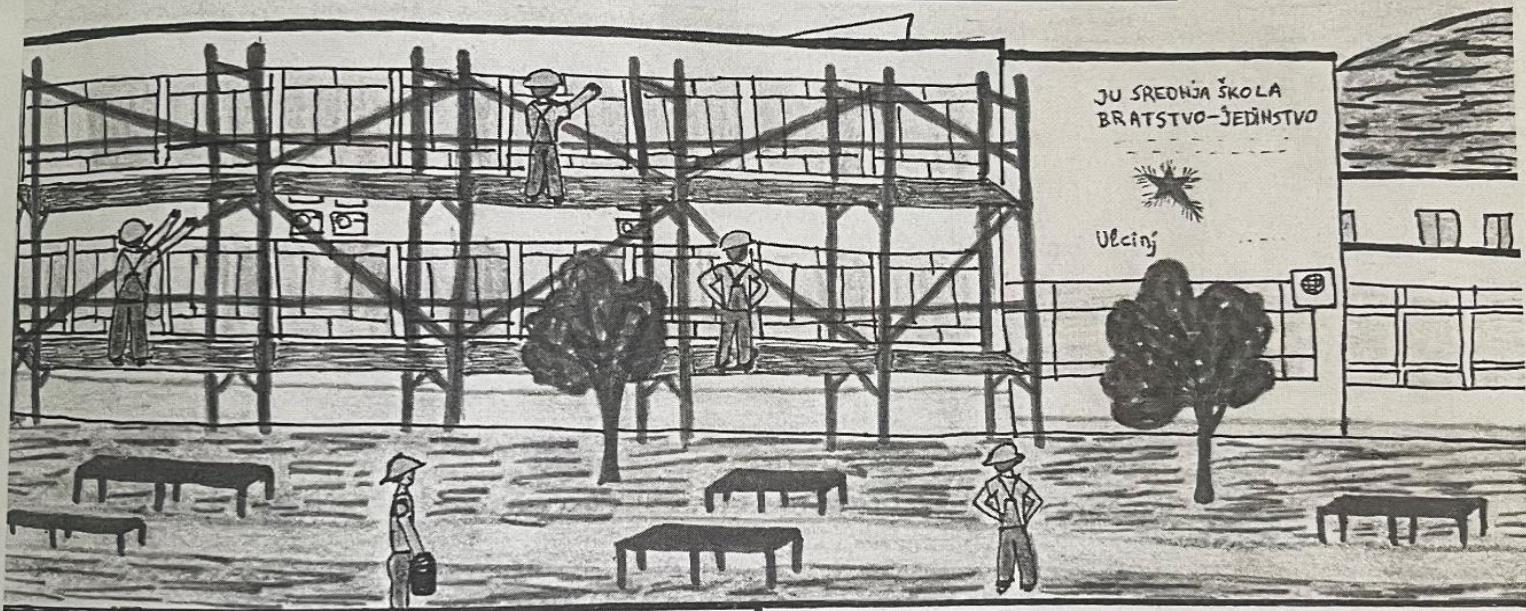
Kako je
hladno, što
je ovo?

DECEMBAR

Isto nam je ka' da smo
napolje. Ništa ove
klime ne griju.

RENOVIRANJE ŠKOLE

Mnogo je prijatnije i
bolje u školi od
kako se renovirala.

MAJ

A đe nije,
sad je
banja
kako je
bilo.

DECEMBAR

Kako je sad toplo u školi, tačno
ostajemo unutra i za vrijeme odmora.

Jubilarne nagrade profesorima

DOĐOSMO I DO OVE STRANICE

DA PROFESORIMA UPUTIMO ZAHVALNICE

ZA JUBILARNE GODINE RADA,

A ZA MNOGE JOŠ REDAKCIJA SE NADA!

POZDRAVLJAMO I NAJBOLJE UČENIKE

ALI I NAJČEŠĆE POSJETIOCE BIBLIOTEKE!

40 godina - Hurije Hodža

30 godina - Vukčević Drago

Fatbarla Katana

Remzije Rejzi

Daut Doda

20 godina - Fuad Hodžić

Hamzić Izeta

Fatbarla Buzuku

Žilijana Kočan

Kile Husenaj

10 godina - Gazmir Halimehmeti

Ahmet Markašević

Majlinda Cucović

Ana Dedić

Edin Kaplani

Najbolji učenici – nastava na Crnogorskom jeziku

I razred gimnazije—Lagator Sanja I₁

II razred gimnazije—Junković Kristina II₁

III razred gimnazije—Kastratović Sofija III₁

IV razred gimnazije—Nikić Dajana IV₁

Najbolji učenici – nastava na Albanskom jeziku

I razred gimnazije—Ema Mila I₅

II razred gimnazije—Leudrita Mustafa II₂

III razred gimnazije—Edona Čaprić III₄

IV razred gimnazije—Arnela Husenaj IV₄

Đak generacije

Amar Tivari IV₅

Najaktivniji čitalac školske biblioteke

Jetmira Redžović IV₅